## ...land.

... stadsfullmäktige
... afslagit ett begärt
... H.-P.

... ett lyckligt äkta
... Stockholm skänkt
...d, hwars årliga
...ande af fri mat-
...l skollofskolonier.

...ontus Lagerberg
...hander i Falun

...g berättar föl-
...nst wid Deger-
... helt oförmodadt
...tta hastiga "an-
...aherad och der-
... jägarens byte.
...r jägare äfwen
...pträdt wid elf-
...n gång af utter
...t hastigt får se
...håll och derföre
...kom willebrådet
... blef imellertid
...rför det genast
... strida forsen.
...m snart an-
...tora swårig-
...na, som be-

...åra torfmossar
...ewis härpå är

... att med torf
...a—Ödeshögs-
...ittar Wadstena
...t med torf å
...ngan uppe, och
... motswarar 2
...kilometer långa
...Ödeshög, upp-
...ed 42 kubikfot
...såtgången an-
...s.
...det antagandet
...—Wadstena—
...of skulle efter
... tagas nästan

... trygghet för
...tt wåra järn-
... bränsle. Wi
...wa oafhängiga
...nu är, kan ett
...örseln till oss
...ionswäsen att

...es i trakten af
...mindre än 8 à
...en följd af år
... jag å waror
...plysningar er-
...prenumeration
...på köpet weta

**Fashionable news.** Friherrinnan Ida Bennet, född Stjernblad, har till Ljunits häradsrätt i Skåne instämt sin man kammarherre A. Bennet med yrkande om äktenskapsskillnad på ett år. Makarna hafwa erhållit warning inför kyrkorådet.

## Telegram till Malmberget.

Stockholm den 23 januari.

### Riksdagen.

Utskottsvalen ha utfallit hufvudsakligen såsom förra året; likaså valen af ordföranden för utskotten. Bergström har dock blifvit ordförande i lagutskottet.

Af norrbottningarne har Nyström blifvit ledamot i bevillningsutskottet och Bergman suppleant i statsutskottet.

Landtmannapartiet förbereder en motion om grundskatternas afskrifning.

Strokirk har väckt motion om statsanslag till kommunernas fattigvård.

## Kungafesten i Neder-Kalix.

(Skildrad i bref från Selma till Betty.)

Kära Betty!

Hvad jag är olycklig, inte derföre att jag lofvade skrifva till min bästa vän och berätta, huru vi Kalixbor firade vårt kungsjubileum, nej visst inte! Men derföre att jag lofvade skrifva till dig med omgående post, och jag som har så svårt att stiga upp om morgnarna — och klockan 12 på dagen skall posten vara inne!

Det kan ej bli annat än ett program, knappt det, men det må nu bära eller brista, jag tål inte hvad de säga om karlarna, att de par preference stå vid sina ord, ty det är just det som de ej göra!

Allt nog! programmet föreskref att vi skulle samlas till slädparti klockan 3/4 till elfva på bolagsberget; och så gjorde vi också och det bar af hela långa raden, ska' du tro, hästarne smyckade i blått och gult. Främst körde grosshandlar B. och sist vår hygglige doktor för att öfvervaka allt. Hvad jag tycker om den karlen, men det hör nu inte hit!

Vi foro så genom den lilla köpingen, ska' bli, säga de, ned på isen vid färjstället och så upp igen längs den vackra Grytnäsvägen och så åt landet och öfver elfven till Näsbysidan och så åter till kyrkostaden.

Du kan ej tro hvad björkarna togo sig väl ut i sin skira drägt af hemväfd rimfrost och den snöhöljda barrskogen sedan, — den var präktig, men så var det också 20 grader kallt.

Hvem som körde för mig, det hinner jag ej nu tala om, men så mycket kan jag säga att det var en rätt hygglig karl. Imellertid säges det att han är förlofvad, inte ouvert veterligen, och derför visste jag ej riktigt huru jag skulle vara, ty du vet att jag alltid är granlaga i sådana saker.

Min kavaljer var, hur som helst, så artig som möjligt och skulle han kört omkull i de ohjälp-

Och nu fingo vi se prinsessan Snöhvit upptäckt af sin prins vid bengalisk eld, och prinsen tycktes vara mycket förtjust och det voro vi också, ty hon tog sig riktigt bra ut fröken B. der hon slumrade i sin oskuld.

Men än mer!

Förhänget går åter upp och vi hafva framför oss, la pièce de resistance tablån »Askungen».

En knäböjande hofman passar till skon, den passar förträffligt, en karl skulle ha' sagt till den lilla foten — och prinsen är högst belåten. Lilla doktorinnan, det kan man ej neka, var också alldeles förtjusande och hofmännen som hade till uppgift att se roliga ut, voro också verkligen uppfriskande.

Allt detta i sin trolska belysning och inbäddadt i musiknummer, och denna festens andra afdelning afslutad med folksången sjungen unisont och på stående fot af hela församlingen, och du förstår att man kände sig nästan som om man vore hos sin egen Betty, under helt andra geografiska förhållanden.

Nu följde tredje delen af programmet, en liten huggsexa med sitt vanliga trångmål och så en sväng om, som passade förträffligt till afslutning af det hela och klockan var ej mycket öfver midnatt så var man i sin säng, riktigt belåten med sin dag och tacksam mot dem som förstått att ordna allt detta och för att allt gick så lyckligt och bra.

Det hade jag kanske bordt tillägga för att göra min skildring någorlunda fullständig att kaffeservering äfven var anordnad ej långt från societetslokalen gratis för dem som ej var rustad med kassa, och ett visst bolag hade ordnat fest för sina arbetare, der man också lärer ha varit nöjd med sin lott; och på sjukhuset der bestods extra förplägning och således felades intet att, så som vederborde, gifva kungens dag sitt folkliga skaplynne.

Och nu farväl, kära Betty, du skall ej tro att man lefver här bara bland vargar och björnar. En annan gång litet smått sqvaller, jag hinner ej nu mera. Var nu lika ordhållig du mot

din egen
*Selma.*

P. S. Skrif nu riktigt ordentligt om allt hvad du erfarit, börja derföre genast med litet ur dagens krönika, sådant som intet står i tidningarne naturligen.

D:me.

## Bardens qväde.

(Uppläst i en tablå vid kungafesten i Neder-Kalix den 21 dennes.)

Det var en tid, då krigets åskor ljungo
vid stridstrumpetens ljud kring fosterjord,
då vapenbrak jemt hördes, härskri klungo,
då tidens lösen hette endast: mord;
då krigaryrket framför andra stäldes
och feg den sads, som — under sotad ås
gick hän ur tiden — ej i striden fäldes,
och gudars salar aldrig kunde nås
af den, som ej på kriget satte värde
och lansen slunga, bågen rikta lärde.

Den tid är all. Med civilisationen
försvunno slika dåd. Man ville då

...n Ellen Key i ett före-
...rg. Som qwinnor
...ta jordbruket i sina
...göra det med mycket
...ar och män, så fins
...ra dem från att wid
... de insigter som för

...d Jonsered. Den
...ning af jutewäfnader,
...ämassa, af jutegarn
...ande, tillika med ar-
...0 personer, meddelar
...anläggningen kommer
...ing 3,000 qv.-meter.
...ras i sten och omfatta
...ng" eller mangelrum,
...fintliga och det nya
...levereras från utlan-
... framstående firmor,
...ngmaskiner, med till-
...ars kraft, af swensk
... till en början war
... landets nuwarande
...erkningen med lätthet
...sig nämligen bekant,
...kala drifwen fabrika-
...na för denna billiga
...sätt.
...rde denna i sitt slag
...et, som kommer att
...ning af Jonsereds fa-
...lika industriella werk,
...a fabrikat.

... är nu drängen hos
...f Laholms församling.
...han upp ur sin säng
...remål, som kommo i
...upprepades detsamma,
...an fick stora blodwiten
...na förrän hans med-
...eswär lyckades wäcka
... han ett swårare an-
...de, uppletade en större
... wägen i blotta linnet
...da hwem som komme
...ang man efter honom
...en, men icke heller nu
...d hwarjehanda medel
...ligger ett sällsynt fall
...t. Doktor Söderberg
...att med hypnotismens
...ar äfwen så till wida
...edan dess wisserligen
... liggande på sitt läger.

...skar II:s regering".
...na hafwa beslutit in-
... till "Minne af konung
...lda en fond för åstad-
...jem i Karlskrona, och
...adotte som ordförande
...rslag till sjömanshem-

...ne är odödligt liksom
... relsen för Wittsjö—
...t begära koncession för
...arkaryd.

förlåta honom; imellertid kommo vi fram till entréen till förre hotell Hinrichs, allt i god ordning.

Och nu fick man sig lite varmt, det var i festivitetssalen, nu ordnad med scen. Den var smakfullt dekorerad i svenska färgerna och med kungligt namnchiffer i fonden och nordens evig gröna granar som botten. Damernas platser voro ordnade till halfcirkel mot scenen och in trädde grosshandlar B. fram till talarestolen.

Hans tal var nog inte illa hopkommet, men du kan tänka hur jag var belåten, jag som är så förtjust i de kungliga allesammans, och ett ord hade han att säga om hvar och en så att man tyckte sig ha dem lifslefvande framför sig.

Jag var nästan färdig att klappa i händerna, jag frös dessutom rätt dugtigt.

Och så satte vi upp ett telegram till kungen kan du tänka eller rättare sagt vi satte inte upp det, ty det var på förhand såsom förslag uppsatt, men det godkändes till alla delar; felades bara namn och det gick väl till sist tänker jag, men några fruntimmer hade gerna kunnat få vara med. Tala vackra fraser till oss flickor det kan man nog, men då det gäller, der det skall låtsas vara litet förstånd med, då bär man sig åt alldeles så som vi ej funnes till. Jag är verkligen, kära Betty, litet smått stucken och derföre slutar jag nu också med första afdelningen af festen — och den var nu också slut, med fyrfaldigt hurra för kungen förstås och det gick af hjärtans lust.

Fram mot klockan 5 var man åter till vägs, åkte till societetssalen, men utan vidare omvägar än för att kasta ett öga på illuminationen — och den var riktigt vacker, det kan jag försäkra dig, och kungens namnchiffer lyste öfver den lag och orätt skipar, nej för all del, jag mente tvärt om — och månen lyste med sitt rödaste sken ofvan Ramelberget.

Men sedan befans det, ty värr inte vara någon måne — du vet att jag tycker så mycket om att svärma i månskenet!

Det var bara någon tjärtunna, sades det, imellertid tog det sig charmant ut. Det var således en sorts måne, som lyste med eget sken och vackert var det också.

Festivitetssalen tog sig förträfflig ut i sin belysning och så mycket menniskor sedan! Jag tror att det var femhundra personer om ej mer, men måtta i allt, låt vara femhundra och om någon var borta, så var det hur som helst, egen förlust.

Och nu fick man höra en hel del goda saker. Musik, du vet att det är mitt lif. — På den korta tiden hade man riktigt väl inöfvat sina körer, och en duett, diverse qvartetter, en 4-mans messingsqvartett o. s. v. Mera derom en annan gång!

Nu går ridån upp och på scenen finna vi en bard, med sin harpa föredragande sitt qväde, melodram, och barden gjorde sin sak ypperligt!

Sången, författad af signaturen H. var naturligen en hyllningsgärd åt dagens hjälte och fosterländskt och varmt var dess innehåll. Jag skall nog skaffa dig en afskrift, bara jag får tid på mig, du skall tycka om verserna.

Författarn blef också inropad, liksom barden, tror jag.

än endast dem, som voro blodbestänkta;
man bytte rustning, vapen och stridsfält:
man drog i härnad mot det *orätt tänkta;*
och hade kunskapen till harnesk stält
att kunna så med tänkats skarpa lansar
nedspränga *råhetens* och *vantrons* skansar.

Vår äflan framgång stor har rönt — när söner
af store Vase förde vårt banér,
som hade klokhet till inskrift — *nu* röner,
när ättlingen af Bernadotte man ser
i spetsen gå med snillets klara fackla.
Fast han, vår kung, i dag är 60 år,
han står som kärnfrisk fura — kan ej vackla;
fast Kronos silfver strött uti hans hår,
han ungdomsfrisk dock är till håg och sinne,
och barnafromhet bor der innerst inne.

* * *

Du huldrike genius, som håller din hand
öfver oss: vår konung beskydda
och konungahus och fädernesland.
Sänd frid i palats och i hydda.

*H.*

---

## Från allmänheten.

Med anledning af en **mycket** byggnadskunnig persons yttrande i riktning att hwarje nytt hus, som blifwit byggdt inom staden utan haus kontroll, skall, så snart kälen går ur marken, följa samma wäg, som snön tager, då wåren inträder, — uppmärksammas härmed herrar egare till hus, som uppförts utan nämnde kontroll, på wådan af denna profetias förwerkligande; ty mer än obehagligt wore att se husen kastade widt omkring eller upptornade mot äldre hus, kajer och andra hinder.

Herrar byggmästare, som samwetslöst byggt på "lösan sand", torde finna med sin förbel förenligt, att före katastrofen göra sig osynliga till förekommande af repressalier, som ej torde, i sådan händelse, utebliftwa.

Afwensä synes lämpligt, att till herrar ledamöters i kyrkobyggnadskomitén begrundande, föreslå en grundgräfning för kyrkobyggnaden så djup, att grundwatten anträffas, dermed iakttagande en konseqvens som nu synes wilja göra sig gällande för grundgräfning i allmänhet inom staden. Att kyrkan fordom stått bra på sin gamla grund om 3 à 4 fots djup, är nogsamt bekant, och ändock war den med sina tegelhwalf betydligt tyngre än det nu projekterade templet med tak af bräder och plåt. Men tiderna äro föränderliga, och det kan ju hända, att den mark och grund, som fordom bar tusentals skeppund en gång, ej längre är bärande.

I tid warskos herrar byggmästare, så att deras nybyggnader icke må på wåren få samma ställning, som den lutande elevatorn på Swartön.

De, som fortfarande enwisas att bygga i Luleå, torde hålla mig räkning för följande goda råd: Köp tomt på Swartholmen! Spräng i berget till 6 fots djup under gatulinien och grundmura med huggen, grof granit i goda förband och med prima cement till bindeämne, tag sedan intyg från samtliga grundläggare och stenhuggare i sta'n. — Kanhända är denna grund nog stabil för ett enwånings trähus?

**En försigtig.**

konungens porträtt omgifwet af hermelinsdrapering.

* *

Sedan festdeltagarne, som uppgingo till omkring 300 personer, deribland en lysande stab af militärer, stadens och ortens honoratiores samt skater och kårer, blifwit samlade, älskade hr landshöfdingen L. Berg ljud för att utbringa konungens skål.

Mången gång förut — yttrade hr landshöfdingen — hade man samlats här på h. m:ts födelsedag för att bringa honom en undersåtlig hyllningsgärd, men denna gång egde dagen och hyllningsgärden en wida djupare betydelse än förr, emedan konungen nu firade sina fylda 60 år och dermed uppnådde en så bemärkelsefull milsten på sitt lifs konungsliga bana, att hela hans folk djupt kände, att en nationell högtid wore inne, att det i dag wore "konungens dag". Wi kände ockjå, att hos oss wore konungens dag äfwen folkets, ty konungen wore hos oss den lefwande bilden af "folkets majestät". Hwarje ära och framgång, som fylde konungaborgen med jubel, wäckte ett troget eko i folkets bröst. Tal. erinrade om, att de tacksamhetskänslor mot försynen, hwilka dagen wore egnad att wäcka, redan fått ett högtidligare uttryck i den tacksägelsegudstjenst, som firats. Men dagen wäckte derjämte behof af att rikta tacksägelser direkte till konungen för allt hwad han för oss werkat och welat under sin fridsälla regering samt att här inför hans bild betona de karaktärsdrag, gäswor och handlingar, hwilka beswara frågan, hwarför han såsom regent blifwit wälsignelsebringande och såsom menniska kär för sitt folk, hwarför hans historia sammanfaller med folkets historia. Det wore i främsta rummet hans swenska hjärta, hans brinnande, poetiska fosterlandskärlek, som wore grunden till deßa hans framgångar och som skänkt honom skarpt öga och en långsynt blick för folkets önskningar och låtit honom föra andra förnimma bruset af tidehwarfwets kraf. Det wore widare hans samwetsömma trohet och laglydnad, som gjort honom till wår mest konstitutionelle konung, som ej söker makten hos konungen allena, hwilket är despotism, och ej heller hos folket allena, hwilket är anarkism, utan hos konungen och folket i förening, så att lagen blir högsta majestätet, inför hwilket alla äro lika och alla böja sig. Denna höga uppfattning och tillämpning af wåra grundlagar i förening med konungens ädla sinne och goda hjärta, hans snille och winnande personlighet allt detta hade gjort hans regering till en sann Frodefrid af jämnt och säkert framåtskridande och hans namn äradt såwäl inom som utom fäderneslandet; han hade härigenom ej blott bewarat utan äfwen ökat den rika skatt af ljus och frihet som wi ärft af wåra förfäder. — Allt detta manade till wälönskningar till en lång regeringstid, till lycka och wälsignelse för konungen och hans blomstrande konungahus — wälönskningar ur swenska hjärtans djup bland hela wårt folk från polcirkeln till sundets blåa gräns, från westerhafwet till Cystrasaltet med det tusenstämmiga lefweropet: Länge lefwe konung Oscar II!

Härpå följde fyrfaldigt hurrah, fanfarer och folksången.

* *

På förslag af hr landshöfdingen afsändes derefter följande telegram:

"Till Konungen.

Sedan Luleå stads och omnäjds inwånare firat tacksägelsegudstjenst för att hembära sitt lof åt försynen, som hittills åt fäderneslandet nådigt bewarat konungens lif och hälsa, bedja de, talrikt församlade till fest, att på Eders m:ts sextioförsta födelsedag få härmed framföra underdåniga wälönskningar och uttrycken af deras undersåtliga kärlek och trohet.

Lars Berg.

Axel Fagerlin. Otto Holm."

## Grosshandlaren J. A. Bergmans
# Tal
### wid konungafesten i Neder-Kalix
den 21 januari 1889.

I dag för sextio år sedan gaf en hög moder, en älskande moder lifwet åt sin tredje son.

Denna moder war wår dåwarande drottning, den hugstore förste Oskars fromma maka Josefina.

Sedan länge är hon gången ur tiden, gången till sin Herre, att bedja för sitt lifs frukt, att med Sankt Birgitta mana godt för gamla Swerige, witnet till hennes tjusande ungdoms lycka, till hennes hjärtesorg, men också witne till hennes stora tröst i Gud och glada hopp!

För snart nitton år sedan, det war midsommaren 1870, sågo wi här, i wår bygd, midt ibland oss, furstesonen, wår dåwarande arfprins h. k. h. prins Oskar.

Ett hufwud högre war han än de andre, och ädelt war hans skick, och witter lek med wisdomsrunor på hans tunga.

Den nordliga landsändan, särskildt wår bygd fann han tilltalande, och uppmuntrande föllo hans ord för dem, som här, likfom i löpgraf, arbetade för återwinnande af hwad wi på andra sidan Bottenhafwet mist, som här bröto bygd, dikade och timrade; nog måste den nordliga delen med järnwäg bindas rätt fast samman med den öfriga fosterjorden.

Och så fullföljde solen sitt kretslopp öfwer ett för oss dyrbart minne.

Prins Gustaf, den närmast äldre brodern hade redan tidigt sjungit sin korta lefnads qwäde och ökat den hwitklädda skaran, för hwilken purpurn ej är någon affaknad — och kung Carl, den äldste af den rikt begåfwade syskonkretsen, den folkkäre femtonde Carl, skattade åt förgängelsen. Sin enda dotters hand hade han förut gifwit som fridkulla till prinsen på öarne, de hafomflutne boklundarne, som Gefion i dagarnes morgondimma med plogen skiljde från Swithiods stomme och wäckte till lifs stridsfrågan hwad mitt, hwad ditt, en fråga som dock sundets wågor sedan länge i hufwudsak waggat till ro.

Sweriges konungatron war nu ledig och med den Norges, och den 18 september 1872 war det, som wår förre höge gäst, den andre Oskar uppsteg på tronen, och den 12 maj året derpå wardt han till Sweriges konung smord.

Men på samma gång kröntes än ett hufwud — det war hans wäna wifs och hulda makas.

Wår konungamoder Josefina hade en gång lemnat tomrum efter sig; wår älskade och älskliga Louise, resedan lik, hade doftat och wissnat.

Hwem skulle nu kunna upptaga deras mantel, fylla deras plats som landets moder?

Gud kunde ställa för oss, och han gaf oss till drottning Sofia.

Från Lahnflodens sköna dalgång, Nassau, war det, som Oskar hemfört sin brud, i dopet kallad Sofia Wilhelmina Marianna Henrietta, och med henne fick han, fingo wi mycket, mycket — en ädel qwinnas föredöme.

Hon skänkte wår konung söner, som fostrats till män för sig, till män för oss.

Oskars och Sofias förening gaf oss wår kronprins Gustaf, som sjelf förstått att med kärlekens band wid sig fästa och för oss winna wår intagande kronprinsessa Victoria, och det redan oss kär wordna fursteparet gaf oss åter i sin tur, i unge furstesöner, gamla Wasars blod, utan att wi behöfde skiljas wid wåra älskade Bernadotter, som redan i led efter led, från far till son, wäxt samman med wår stam, lefwat sig in i wårt åskådningssätt och wårt politiska lif och i striden, under fred, för större wälde öfwer naturen, i striden för

...att än så länge, ...
må wi då wara rustade! — kunna inom
gränser från flod till sund, trygge bygg...

Och wi, här församlade, som fått w...
anwisade i höga norden, skulle ej wi, fa...
lägsen bygd, få instämma i det jubelrop,
skilda delar af wårt land, i dag skallar
sextioårige, älskade kung Oskar?

Låt oss höja ett ur swenske hjärtans dju...
"Gud beware kungen och hans hjärtans ...
för honom, för dem ett fyrfaldigt lefwe!

---

# Konungens tron...
### wid riksdagens öppnande

Gode herrar och swenske mä...

Mottagen min wälkomsthälsning, d...
lagens bud nu kallar Eder till nya rå...
fosterlandets angelägenheter.

Wåra förhållanden till främmande m...
fortfarande tillfredsställande. Under m...
i utlandet förlidet år har jag haft ti...
närmare håll förwissa mig om den ön...
lifwar de särskilda staternas regeringar,
bewara Europas fred, måste detta än...
dryga uppoffringar för stridskrafternas ...
Med mig har Sweriges folk delat glädj...
att se Tysklands kejsare såsom gäst i de...
konungaborgen. I detta besök, likfom i
och mitt hus under sistlidne sommar ...
taga äfwen af andra furstliga personer,
det Sachsiska konungaparet, ser jag en n...
bekräftelse på de känslor af wänskap, ak...
förtroende, med hwilka de förenade rike...
landet omfattas.

I det betryck, som länge hwilat öfw...
näringar, synes någon lättnad hafwa...
Jordbruket har under det gångna år...
medelskörd. Konjunkturerna för wår s...
portnäring, träwaruhandteringen, hafwa ...
och den ökade omsättningen inom aff...
har sträckt sina werkningar äfwen till d...
tynande skeppsfarten.

Statswerkets tillstånd är tillfreds...
Den budget, som nu föreläggas Eder, ...
tadt uppkommen brist i 1887 års stats...
kunnat med befintliga tillgångar och inko...
uppgöras utan eftersättande af de ange...
statsbehofwen.

I wäsentlig mån har sådant möjliggj...
nom de nyligen widtagna höjningarna...
och bränwinsbeskattningen. Då wid des...
höjningar andra syften än statsinkomsterna...
warit de hufwudsakligen bestämmande,
funnit önskwärdt, att de ökade tillgån...
statswerket, som kunna wara att framdele...
i följd af de skedda skatteförändringarn...
trädeswis må afses att främja ett elle...
ändamål af större betydelse för samhället...
skildt har jag härwid fästat min uppmär...
wid uppgiften att åt arbetare och obe...
bereda en tryggare ställning för deras åld...
wid kommunernas behof af lättnader ...
wäxande skattebördor; wid frågan i hw...
lindringarne i på jorden hwilande grun...
samt rustnings- och roteringsbeswär må,
wilkor, staten måste betrakta såsom derifrån...
aktiga, kunna widare fullföljas; och än...
wid den af riksdagen framstälda önskan ...
gärder för sjöfartsnäringens upphjälpand...
utredning om möjligheten att tillgodose...
ändamål eller ett eller flere bland dem, u...
budgetens jämwigt rubbas och andra ...
statsbehof åsidosättas, är af mig anbefal...

Den förut af mig tillsatta arbetareförsä...
komitén har aflemnat författningsförslag ...

Norrb.-Kuriren 1 g.

# arne".

## med Kören

stämmes, hvar Sön-
lut å stadshotellet.
*Anföraren.*

## ingstabell,

mellan gamla och
iljes à 10 öre st.
*Nordmark.*

## Luleå
## 1889.

da dag strålade
n den rymligaste
i firas, i blän-
önster och en stor
ta namnschiffer
läftes konungens
drafolkens wäl"
1889.
) war smakfullt
papenskoldar och
iftaren, strålade
och storlek som
ransparang satt
n rik sandekora-
wars innerwägg
af ett hermelins-
af friska blad-
uppstäld h. m:t
e woro uppsatta
ttens och Wester-
nen satt Stock-
rwäggar öfriga
oensta och norska
nd löpte en tät
radens kolonner
draber woro af
salen. Själfwa
som en prakt-
amerna kunde i
e wimlet i bal-
ringen hade ut-
aren R. Wibell,
ålaren D. Hög-
ransparangerna
rewerkstad, samt
alls tapetserare-
festliga anord-
de. Här hängde
nelinsdrapering.

ngo till omkring
de stab af mili-
res samt stater
r landshöfdingen
ungens skål.
e hr landshöf-
på h. m:ts fö-
underfåtlig hyll-
dagen och hyll-
delse än förr,
lda 60 år och
full milsten på

Efter skåltalet framsade ingeniör C. A. Sjöberg följande högstämda verser af konung Oskar, författade i Nizza julitiden 1861 med anledning af en fest derstädes:

### Hell wårt hem?

Du dyra fosterland, du hjältesjälars amma,
Det rörda hjärtats lof och hyllning tag emot!
Den kärlek du har tändt skall oförblektnad flamma
I lyckans solskensdag, wid stormars mörka hot.
Jag känner mig så glad att bo bland dina söner,
Jag känner mig så stolt att kunna kallas din.
Din framtid strålar ljus som swar på mina böner,
Med wördnad blickar jag i dina häfder in.

Hur härligt tronar du bland sjöbetäckta fjällar,
Hur wänligt blomstrar du i dalars frida famn,
Du minnets älsklingsland med dina runohällar,
Din sagohäfd, din sång och dina Stores namn,
Med dina norrskensljus, med dina stjärnelägor,
Din wäna sommarqwäll, din klara winternatt!
Försynen tycks dig ha rest ur blåa wågor
Och högst i fjärran Nord som ljusets förpost satt.

En förpost som kanske Europa ofta trodde
Af owäns lömska skott re'n sträckt till marken ner,
Men på hwars waktgrund än det friska stamträd grodde,
Som Oxenstjerna bär och Brahe och Banér.
Der Carla-Kungar bo i folkets trogna minne,
Och Lützens helga namn på segerfanor står,
Der ynglingen ännu för fädrens bragd har sinne,
Och frihet, klädd i stål, som trogen frandwakt går.

Det kan ej wara sannt, att Nordbon högre skattar
Hwad ögonblicket ger än sina fäders mod;
Det skall ej warda sagdt, att samtid icke fattar
Den ära och den glans, de köpte med sitt blod.
Nej, dyra fosterland! Försynen skall bewara,
Så är wår glada tro, din framtid i sin famn,
Och fria fjällar än i sekers sekler swara
Med wäldigt ekos röst till ljudet af ditt namn!

Fastän på fjärran kust wi följe skilda banor
Och njute tacksamt här naturens rika skatt,
Oss kärast äro dock de gamla ärfda wanor,
Som främst af allt på jord ha' fosterbygden satt.
Ja, som magnetnål'n städs will dragas emot stålet,
Så wåra hjärtan städs och dragas till dig hän,
Och för wår längtan du är dock det högsta målet,
Och under wägen dit hwar landsman är en wän.

* * *

Balen widtog härefter och pågick, med afbrott för supén, till omkring kl. 1 på natten.

* * *

Efter tacksägelsegudstjenstens slut här i staden begåfwo sig samtlige officerare ut till Notwiken och anlände dit samtidigt med att volontärsfolans elever återkommo från Gamla staden, der de bewistat gudstjensten.

Dagen till ära erhöllo volontärerna till middagen desert samt ett glas portwin per man. Öfwersten Oxehufwud utbragte konungens skål och tolkade derwid i anslående ordalag dagens betydelse. Härpå följde ett kraftigt, fyrfaldigt hurrah, hwarefter folksången sjöngs unisont och på ett sätt, som lände deras ledare i sångöfningarna till all heder.

Efter middagen bjödos eleverna — på major Alsterlunds bekostnad — på kaffe med dopp.

---

## Grosshandlaren J. A. Bergmans
# Tal
### wid konungafesten i Neder-Kalix
den 21 januari 1889.

I dag för sextio år sedan gaf en hög moder, en älskande moder lifwet åt sin tredje son.

Denna moder war wår dåwarande drottning, den hugstore förste Oskars fromma maka Josefina.

Sedan länge är hon gången ur tiden, gången till sin Herre, att bedja för sitt lifs frukt, att med Sankt Birgitta mana godt för gamla Swerige, witnet till hennes tjusande ungdoms lycka, till hennes

för sanning och rätt, med snillets gåfwor gått främst i ledet och burit Sweriges märke högt.

Den förening gaf oss wår prins Oskar Bernadotte, som ej brydde sig mycket om en förgänglig kronas glans, men tog wåra hjärtan med storm, då han till altaret förde den fagra brud hans hjärta walt.

Den förening gaf oss wår arfprins Carl med det upphöjda sinnet; nog wille han gifwa sitt blod för frihet i nord — och att honom se är — att icke glömma.

Den förening gaf oss än en furstesan, prins Eugène, som på wikingawis dragit ut från hemmets strand att på annan kust inom konstens werld sjelf eröfra sin krona.

Men wid tronens trappsteg står der dröjande än sedan Josefinas dagar, wår konungs ljufwa syster, prinsessan Eugenie. Afskedsstunden från hwad för dödligt öga synes, tränger på för andra syner; derför hon skyndar af sitt rika hjärta att gifwa, gifwa med fulla händer.

Sådant — wårt kungahus, sådana — de höga, dyra wänner, som utan twifwel i dag fått samlas kring sitt hufwud, wår älskade konung, i borgen wid Mälarns strand att fira hans jubileum och säga honom åter och åter, huru kär han dem är.

Ja! Sextio år af, ej af krig störd, utweckling hafwa under wänsälla furstar, för nordanlanden swunnit, sextio år för wår konung af mycken jordisk lycka, af mycket af det bästa, som en dödlig kan sig önska.

Och hwar helst han uppträdde, kungen, tänkarn, talarn, historieskrifwarn, skalden, tonkännarn, idrottsmannen, menniskowännen, följde beundran och jubel, och utom landets gränser måste hwarje swensk känna sig stolt öfwer en sådan konung och dock —

Utan twifwel tälja de gångna åren om mången pröfning; mycken möda; öfweransträngande arbete; mången till hjärtat gående smärta; wänner, som gått bort; partier, som slitits om makten, både på den ena och på den andra sidan kölen; det bästa han welat häckladt och menskliga misstag sedan, huru wäl det än war menadt — och allt fitter Saga och ristar på kopparttaflan.

Men hur hon ristar, måste der alltid stå, att en mer ädelsinnad, mer warmhjärtad, mer begåfwad, mer sina folk hängifwen furste sällan prydt Sweriges tron och skänkt sina folk den stora, den owärderliga lyckan, att, i tider af oro och stormlöpning mot det gamla, af fäderne ärfda bepröfwade goda, stormlöpning mot det oundgängliga bästa, hwilket i tider af lidanden och nöd bewarat Swerige åt sig sjelft, åt egna söner, att i tider af otro och förbistring, wille wi säga, åter få söka fäste i tronen hos en kung, som sjelf söker fitt hos konungarnes konung.

Hwilket rike på jordens krets har större anledning än wi att prisa wår Gud, som för sitt otacksamma folk underliga styrt, som gifwit oss trohjärtad kung, gifwit oss wårt furstehus, bewarat wår frihet, skänkt oss lagars wärn och wakt, så att än så länge, tills uppbrottssignalen ljuder — må wi då wara rustade! — kunna inom Sweriges gränser från flod till sund, trygge bygga och bo.

Och wi, här församlade, som fått wåra tjäll anwisade i höga norden, skulle ej wi, fastän i aflägsen bygd, få instämma i det jubelrop, som från skilda delar af wårt land, i dag skallar mot den sextioårige, älskade kung Oskar?

Låt oss höja ett ur swenske hjärtans djup ganget: "Gud beware kungen och hans hjärtans kära" och för honom för dem ett fyrfaldigt lefwe!

---

## Konungens fraatol

för denna komités upp
— om åtgärder för sk
och hälsa i arbetet —
detta riksmöte inhemta
Åfwen på andra om
komma wigtiga förslag
ibland: om reqvisitioner
makten eller delar af den
beswärets ordnande och
ordning.

Den ostörda fred, de
under nära tre fjerdedel
för tillfället råder i de
ferna, få icke leda upp
landets försvarswäsen.

Det förslag till om
wid ett föregående tillf
rande under utarbetnin
Affedt att genom en
af manskap och häftar
tillgång på wapenduglig
mera lämpadt för sin u
slag nu att öfwerlemnas

För att sätta armén
motswarar wapenteknike
äskar jag anslag af riks
Lifligt inseende wigt
ligaste provins snarast m
med rikets järnbanenät
nerliga uppmärksamhet f
till Eder aflåter om öf
mare bedrifwande af sta
öfre Norrland.

Förslag till inrättande
affedd att wara en centr
läggning af ärenden rör
binäringar, kommer att
ställas.

Förnyadt förslag skall
reglering af skogsstaten
wäxande wärde gör wärd
lägenhet af högsta betyde

Jag hyser äfwen den
riksdagens lopp kunna f
slag till allmänt ordnar
wisningen i riket.

Nedkallande Guds wäl
Edra arbeten, förklarar j
nadt och förblifwer Eder,
män, med all kunglig nå
bewågen.

---

# Öfre No

## Luleå den 2

**Rättwisa åt Norrlan**

skrifwer den 16 dennes i
tigaste ärenden, som wid r
komma, följande, som der
hjärta godt att läsa.

Till norra stambanans
fyra millioner kronor.
den största wigt för Norr
nekas, och icke heller bör k
så wigtiga och framåtsträf
har rätt att få sin anpa
lättade kommunikationer e
skapande i andra delar af
dryg mån fått bidraga.
att några meningsstrider id
wisan och nödwändigheten
slaget. Anläggningen har h